

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

er gennemført, har været medvirkende til at skabe en konkurrence her i landet, som ikke kan siges at være usund; jeg er helt enig i, at en liberalisering, som holdes indenfor de grænser, som er rimelige af hensyn til dansk produktion og beskæftigelse, naturligvis kun kan være en fordel i alle henseender, og at det iøvrigt selvsagt må være en fordel, at vi gennemfører den økonomiske politik her i landet på en sådan måde, at vor konkurrenceevne bevares, helst udvikles.

Med hensyn til fortsættelsen af afviklingen af vareforsyningsloven og de bemyndigelser, som er givet specielt handelsministeren ved denne lov, vil jeg gerne sige, at jeg er ganske enig i, at man så hurtigt, som det er forsvarligt, går til en yderligere forenkling, og at jeg vil bestræbe mig for i den udstrækning, det er muligt og forsvarligt, også indenfor lovens varighed, at gennemføre en sådan forenkling. Der er allerede i den henseende optaget forhandlinger, som jeg håber vil føre til et resultat i den retning, som den ærede ordfører talte om.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil jeg svare, at valutaforbedringen naturligvis kan gøres op på forskellig måde. Hvis der tales om en milliard, som det ærede medlem nævnte, må det formentlig hænge sammen med, at vi i 1951 bortset fra den hjælp, vi fik udefra, havde et valutaunderskud på ca. 650 mill. kr., medens vi i 1952 havde et overskud på godt 400 mill. kr. Vor status i de forløbne to år må altså siges at være forbedret med en milliard. Gør man det derimod op på den måde, at man siger: Hvad er selve vor valutabeholdning steget? så bliver det omkring det beløb, det ærede medlem nævnte, altså ca. halvdelen, idet den hjælp, vi har fået udefra i mellemtiden, andrager ca. 500 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Tholstrup fremsatte sin mening vedrørende importen af automobiler på en måde, som nærmest gav indtryk af, at det ærede medlem og vel også hans parti var de eneste, der var interesseret i en udvidelse af bilimporten her i landet. Det er jo ikke tilfældet. Jeg har et levende indtryk af efter de forhandlinger, der har været i vareforsyningsudvalget, at hele vareforsyningsudvalget har været stærkt interesseret i, at bilimporten blev udvidet så hurtigt, som det overhovedet var muligt, så snart der overhovedet var økonomisk

mulighed derfor. Det har også givet sig udtryk senest i et møde for kort tid siden, hvor man ikke alene var enig om, at når tiden var inde og de internationale forhandlinger, som i den henseende skal føres, er afsluttet, kunne man gå med til en ændring vedrørende dollarpræmieringsordningen, som vil animere til yderligere import; men vareforsyningsudvalget gav yderligere enstemmig tilslutning til, at der med øjeblikkelig virkning kunne importeres yderligere 2 000 biler.

Jeg vil iøvrigt oplyse, at der i tiden fra 1. januar til 18. marts er givet 3 400 indkøbstilladelser til biler mod 1 450 i samme periode i 1952; for motocykler er de tilsvarende tal henholdsvis 2 500 og 392. Det vil altså sige, at for bilimportens vedkommende har der i perioden fra 1. januar til 18. marts været mere end en fordobling, og for motorcyklernes vedkommende er tallet 6 gange så højt, som det var ifjor. Dertil kommer, at det ganske naturligt har været lidt besværligt i den korte periode indtil nu at sætte bilimporten op i tempo med det, som vareforsyningsudvalget har ønsket, men der vil i den kommende tid efter den aftale, jeg har med automobilfordelingsnævnet, yderligere ske udvidelse af de tildelinger, der finder sted.

Det ærede medlem hr. Tholstrup var yderligere inde på spørgsmålet om dollarpræmieringen og rejste, forstod jeg, en kritik i anledning af, at eksportørerne ikke var i stand til at disponere på basis af faste kurser. Spørgsmålet om dollarpræmieringen er naturligvis indviklet, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at denne dollarpræmiering er gennemført som en direkte defensiv foranstaltning fra dansk side. Det har aldrig været meningen, at vi fra dansk side ville animere til ordninger af den art. Tværtimod er forholdet det, at vi simpelthen har været nødt til for at opretholde produktion og beskæftigelse her i landet at gå ind i tilsvarende foranstaltninger, som man har gennemført i udlandet. Hvis der er mulighed for på international basis at gennemføre ordninger, som er ensbetydende med, at disse præmieordninger under forskellige former bliver bragt til ophør, vil vi gerne ligeledes bringe vor ordning til ophør, men det kan ikke være rimeligt, at man i Danmark skal opgive en ordning, som har været af stor betydning for vor eksport og derigen-